

5) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 4:

5.1. Czy w państwie wykonania można odmówić wykonania orzeczenia, opatrzonego przez sąd wydania orzeczenia zaświadczeniem na podstawie art. 42 ust. 2 rozporządzenia brukselskiego IIa, jeśli jego wykonanie poważnie zagrażałoby nadrzędnemu interesowi dziecka z uwagi na zmianę sytuacji zaistniałą od chwili wydania tego orzeczenia?

5.2. Czy też strona pozwana winna powołać się na tę zmianę sytuacji w państwie pochodzenia i czy możliwe jest zawieszenie wykonania w państwie wykonania do chwili wydania orzeczenia przez sąd w państwie pochodzenia?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, Dz. U. L 338, s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 3 marca 2010 r. w sprawie T-321/07 Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 6 maja 2010 r. przez Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH

(Sprawa C-216/10 P)

(2010/C 179/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH (przedstawiciele: R. Kunze, G. Würtenberger, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); Applus Servicios Tecnológicos, SL

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 3 marca 2010 r. w sprawie T-321/07 Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH przeciwko OHIM — Applus Servicios Tecnológicos, SL (zaskarżony wyrok), ma mocy którego sąd oddalił skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 7 czerwca 2007 r. utrzymującą w mocy decyzję Wydziału Sprzeciwów o oddaleniu sprzeciwu wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego 002 933 356;

— po zakończeniu postępowania pisemnego wyznaczenie rozprawy przed Trybunałem Sprawiedliwości;

— obciążenie drugiej strony postępowania kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie wyroku Sądu z następujących względów:

— nieprawidłowe podtrzymanie przez Sąd oceny Izby Odwoławczej dotyczącej kryteriów prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (¹);

— nieprawidłowy brak rozpoznania przez Sąd sprzeciwu wnoszącego odwołanie na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;

— naruszenie przez Sąd art. 75 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ze względu na uznanie, że Izba Odwoławcza była uprawniona do nieprzeprowadzenia pełnego badania pozostałych argumentów wnoszącego odwołanie, w szczególności dotyczących odróżniającego charakteru poprzedniego znaku towarowego wnoszącego odwołanie, „z przyczyn dotyczących ekonomii postępowania”;

— naruszenie przez zaskarżony wyrok art. 76 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;

— błędne przyjęcie przez Sąd, że okoliczność, iż OHIM nie powiadomił wnoszącego odwołanie o zmianie właściciela zgłoszeń wspólnotowych znaków towarowych, tym samym pozbawiając go możliwości ustosunkowania się do zmiany strony, nie skutkowało poważnym naruszeniem prawa wnoszącego odwołanie do bycia wysłuchanym;

— zarządzenie dotyczące kosztów wydane przez Sąd nie jest zgodne z mającymi zastosowanie przepisami prawa Unii Europejskiej.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).